

ЛАВРОВ Павло Арсентійович (29. 06(12. 07). 1903, с. Радівці, нині Деражнян. р-ну Хмельн. обл. — 01. 06. 1973, Київ) — історик. Дід [О. Литвиненка](#). Доктор історичних наук (1957), професор (1958). Закін. робітн. факультет Київ. ІНО (1929), факультет соц.-екон. відносин Київ. інституту профес. освіти (1933). Від 1929 (з перервою) працював у Київ. університеті: від 1939 — завідувач кафедри історії УРСР, водночас 1939–41 — декан істор. ф-ту; за сумісництвом 1947–51 — завідувач відділу історії рад. періоду Інституту історії АН УРСР (Київ); 1941–46 — викладач соц.-екон. дисциплін у військ. навч. закладах. Досліджував історію робітн. класу, селянства, більшов. організацій в Україні.

Основні праці

Селянський рух у Подільській губернії в першій третині XIX ст. // Наук. зап. Київ. університету. 1946. Т. 5, вип. 1; Рабочее движение на Украине в 1913–14 гг. К., 1957; Украинская советская историография о рабочем движении на Украине в 1912–1914 гг. Москва, 1962; Рабочее движение на Украине в период нового революционного подъема 1910–1914 гг. К., 1966; Більшовики Київщини в роки нового революційного піднесення (1910–1914 рр.) // Нариси історії Київ. обл. парт. організації. К., 1967.

[Н. Ф. Васильєва](#)

Бібліографічний опис:

Лавров Павло Арсентійович / Н. Ф. Васильєва // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-52804>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).